Lietas arhīva Nr. A42-00917-25/4
ECLI:LV:ADRJRIT:2025:0321.A420256324.2.S

Administratīvā rajona tiesa

Rīgas tiesu nams

SPRIEDUMS

Latvijas tautas vārdā

Rīgā 2025.gada 21.martā

Tiesa šādā sastāvā: tiesnese L.Biksiniece-Martinova,

rakstveida procesā izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta, pamatojoties uz /pers. A/ (*/pers. A/*) pieteikumu par labvēlīga administratīvā akta, ar kuru /pers. A/ tiktu piešķirts bēgļa vai alternatīvais statuss Latvijas Republikā, izdošanu.

Aprakstošā daļa

[1] Valsts robežsardzes Daugavpils pārvaldē 2024.gada 17.maijā saņemts pieteicēja Indijas Republikas (turpmāk – Indija) pilsoņa /pers. A/ iesniegums par bēgļa vai alternatīvā statusa piešķiršanu Latvijā. Pieteicēja iesniegumā, sākotnējās aptaujas anketā un personiskajā intervijā norādīti turpmāk minētie apsvērumi.

[1.1] Pieteicējs ir Indijas pilsonis, dzimis 2000.gada 3.februārī, Indijā, Harjānas štatā, Pānīpatas rajonā, ciemā */Nosaukums A/*; tautība - indietis; dzimtā valoda - hindi; reliģiskā piederība - hinduists; ieguvis vidējo izglītību; divus gadus studējis *Geeta Degree College* bakalaura programmā vēstures fakultātē, tomēr mācības neesot pabeidzis; nekad neesot strādājis algotu darbu; nav dienējis militārajā dienestā; nav bijis politiski aktīvs; neprecējies; vecāki dzīvojot Indijā, Harjānā, */Nosaukums A/*; māsa dzīvojot Indijā, Deli; 2023.gadā pieteicējs izceļojis uz Apvienotajiem Arābu Emirātiem (turpmāk - AAE) un Rumāniju tūrisma nolūkā. 2024.gada 11.janvārī legāli ar lidmašīnu izceļojis no Indijas, Deli ar lidmašīnu uz Armēnijas Republiku (turpmāk - Armēnija), Erevānu. 2024.gada 1.maijā legāli izceļojis no Armēnijas, Erevānas ar lidmašīnu uz Krievijas Federāciju (turpmāk - Krievija). 2024.gada 2.maijā nelegāli izceļojis no Krievijas, Maskavas uz Baltkrievijas Republiku (turpmāk - Baltkrievija), Minsku. Izceļošanas galamērķis ir bijusi Portugāle, kuru pieteicējs nav sasniedzis, jo ticis aizturēts Latvijā.

[1.2] Pieteicējs norādīja, ka viņa dzīvībai un veselībai draudot briesmas ģimenei piederošā īpašuma dēļ.

Pieteicēja tēvs esot bijis nekustamā īpašuma tirgotājs. Tāpat tēvam esot bijis līgums ar valdību, kas devis viņam atļauju būvēt ceļus. 2011.gadā tēvs esot bijis *sarpanch* priekšsēdētājs (ciema vecākais). Tēvs esot piedalījies arī 2023.gada novembrī notikušajās vēlēšanās, lai atkārtoti kļūtu par *sarpanch*, taču esot tajās zaudējis ar mazu balsu skaitu.

2017. vai 2018.gadā tēvs kopā ar vēl trīs personām esot iegādājies zemes īpašumu aptuveni 12 140 m^2 platībā Safidonas pilsētā šosejas tuvumā, kas bijis reģistrēts uz vienas no minēto personu vārda. Tālākais nodoms esot bijis šo īpašumu pārdot. Brīdī, kad zemes īpašuma vērtība pieaugusi, trīs no zemes īpašuma īpašniekiem esot izlēmuši to sadalīt trīs daļās un pārdot, atstājot pieteicēja tēvu bez atlīdzības. Starp personām un pieteicēja tēvu esot noticis strīds, un tēvs esot solījis iesniegt sūdzību policijā. Personas norādījušas tēvam, ka viņš varot darīt, ko vēloties, jo no tā nebūšot nekādas jēgas. 2020.gadā minētās trīs personas esot šāvušas uz pieteicēja tēvu brīdī, kad viņš atradies savā automašīnā. Apšaudē neviens neesot cietis. 2021.gada decembrī tēvam esot piezvanījis */pers. B/*, kurš esot bijis */Nosaukums B/* (/Nosaukums B/) politiskās partijas kandidāts no pilsētas Sonīpatas. Šī persona esot telefoniski draudējusi pieteicēja tēvam, lai viņš atstājot savu zemes īpašuma daļu partneriem, pretējā gadījumā draudot nogalināt tēvu un viņa ģimeni, tostarp pieteicēju un viņa māsu, tāpēc tēvs esot teicis, ka pieteicējam jādodas prom no valsts.

[1.3] Personiskajā intervijā pieteicējs papildus norādīja, ka ir homoseksuāla persona, viņa dzīvība seksuālās orientācijas dēļ ir apdraudēta.

Pieteicējam esot viendzimuma attiecības ar */pers. C/*. Pieteicējs baidoties no vajāšanas saistībā ar to, ka Indijā ģimene un apkārtējie iedzīvotāji to nepieņemtu un varētu par to viņu nogalināt, jo Indijā šādas lietas neesot atļautas. No valdības puses nekāda veida sods par to nebūtu, taču apkārtējie to nepieņemtu. Pieteicējs vēlējies apprecēties ar */pers. C/*, jo viņi viens otram patīkot, taču tā kā Indijā to neesot bijis iespējams darīt, tāpēc pieteicējs ar */pers. C/* izlēma doties uz citu valsti (Portugāli), kur varēšot apprecēties un dzīvot kopā.

[2] Ar Pilsonības un migrācijas lietu pārvaldes (turpmāk – pārvalde) 2024.gada 28.oktobra lēmumu Nr.1782/PLN/2024 (turpmāk – pārsūdzētais lēmums) pieteicējām atteikts piešķirt bēgļa un alternatīvo statusu Latvijā. Lēmums pamatots ar turpmāk minētajiem argumentiem.

[2.1] Pieteicējs, pieprasot patvērumu, uzrādīja Indijas pilsoņa identifikācijas kartes Nr./numurs/ fotoattēlu, kā ari vēlāk iesniedza tās oriģinālu. Tādējādi pārvalde pieņem, ka pieteicējs ir Indijas pilsonis, kurš atrodas ārpus savas izcelsmes valsts.

[2.2] Pieteicēja sniegtajos paskaidrojumos minētie apstākļi liecina, ka pieteicēju atstāt Indiju mudināja nevis bailes par savu drošību, bet gan citi apsvērumi. Pieteicējs pretēji norādītajam apdraudējumam jau īsi pēc sākotnējās izceļošanas no savas izcelsmes valsts nebaidījās tajā atgriezties arī turpināja tajā uzturēties ilgāku laika periodu, kā arī pieteicēja norādītais attiecībā uz viņa izceļošanas galamērķi un saviem tālākiem plāniem tajā, liek apšaubīt arī viņa norādītā apdraudējuma Indijā iespējamību un izceļošanas motīvus kopumā.

Tāpat arī apstāklis, ka pieteicējs neizrādīja interesi par starptautiskās aizsardzības pieprasīšanu valstīs – AAE, Krievija, Baltkrievija –, caur kurām viņš ceļoja no Indijas uz Latviju, liecina, ka patvēruma pieprasīšana nav bijusi viņa prioritāte. Kā arī aizturēšanas brīdī 2024.gada 8.maijā pieteicējs vēlmi par patvēruma pieprasīšanu neizteica, bet darīja to tikai 2024. gada 17. maijā. Persona, kura jūtas apdraudēta un vajāta, cenšas iegūt patvērumu, kolīdz tas ir iespējams. Tādējādi ir pamats secināt, ka arī paša pieteicēja uztverē viņa norādītais apdraudējuma līmenis Indijā nebija pietiekoši augsts, lai lūgtu aizsardzību nekavējoties pēc ieceļošanas Latvijā.

Tāpat, ir pamats uzskatīt, ka pieteicējs pieprasīja patvērumu savu personīgo interešu dēļ, nevis saistībā ar smaga kaitējuma draudiem Indijā. Proti, pieteicējs, galvenokārt, iesniedza iesniegumu, lai iegūtu iespēju legāli uzturēties Eiropas Savienības (turpmāk – ES) dalībvalstī, nevis saistībā ar viņa norādīto iespējamo apdraudējumu Indijā. Tāpat pārvaldes ieskatā, pieticēja sniegtie paskaidrojumi patvēruma procedūras ietvaros kopumā ir vērtējami kā pretrunīgi un nekonsekventi, līdz ar to nav pamata uzticēties pieteicējam.

[2.3] Pieteicējs nav sniedzis informāciju, ka Indijā viņš būtu saskāries ar jebkādām problēmām vai vajāšanu, kas saistīta ar viņa rasi, reliģiju, tautību vai viņa politiskajiem uzskatiem. Norādes uz minētajiem apstākļiem pieteicēja sniegtajā informācijā nav konstatējusi arī pārvalde.

[2.4] Saistībā ar pieteicēja norādītajām bailēm no sabiedrības un ģimenes reakcijas saistībā ar viņa viendzimuma attiecībām */pers. C/*, pārvalde no pieteicēja sniegtās informācijas izklāsta nekonstatē norādes uz konkrētiem draudiem vai vajāšanu, kas būtu individuāli vērsti pret pieteicēju viņa seksuālās orientācijas dēļ.

Turklāt fakts, ka pieteicējs ilgtermiņā, proti, vismaz aptuveni piecus līdz sešus gadus spēja uzturēt romantiskas attiecības ar */pers. C/*, tostarp intīma rakstura, un nenorāda, ka šajā laikā minētā iemesla dēļ būtu saskāries ar kāda veida starpgadījumiem vai cita veida problēmām, liek apšaubīt viņa norādīto iespējamo apdraudējumu Indijā. Kā arī ievērojot pieteicēja norādītās bailes no iespējamās ģimenes locekļu reakcijas gadījumā, ja viņiem kļūtu zināms fakts par pieteicēja attiecībām ar */pers. C/*, ir apšaubāms, ka pieteicējs būtu apzināti pakļāvis sevi riskam, tostarp nodarbojoties ar intīma rakstura darbībām savās mājās, kā to personiskajā intervijā norāda pieteicējs.

Tāpat, ņemot vērā, ka pieteicējs ar */pers. C/* ir pazīstami jau kopš bērnības kā draugi, tostarp gājuši kopā vienā skolā, abu romantiskās attiecības esot sākušās pirms aptuveni pieciem vai sešiem gadiem, norādāms, ka personiskajā intervijā pieteicējs nav varējis sniegt ari precīzu informāciju par sava partnera */pers. C/* vecumu, norādot, ka viņš esot aptuveni divus vai trīs gadus vecāks par pieteicēju.

Personiskajā intervijā pieteicējs cita starpā norādīja, ka viņa rīcībā ir ļoti daudz fotogrāfiju un videomateriālu, kurās viņš ir redzams pāra attiecībās ar */pers. C/*. Mobilo telefonu, kurā glabājās šīs fotogrāfijas, pieteicējs pazaudēja Baltkrievijā. Iepazīstoties ar pieteicēja norādīto sociālās vietnes *Instagram* pofilu – */lietotājvārds/*, pārvalde nekonstatē, ka tajā būtu pieejamas fotogrāfijas, kurās pieteicējs būtu redzams ar */pers. C/*. Tāpat pieteicējs nav iesniedzis nekāda veida materiālus vai pierādījumus, kas apliecinātu pieteicēja norādīto saikni ar savu partneri */pers. C/*.

Bez tam pieteicēja personiskajā intervijā sniegtā informācija attiecībā uz sevis apzināšanos kā homoseksuālu personu ir virspusēja un tai trūkst pietiekamas detalizācijas. Līdz ar to pieteicēja sniegtā informācija nerada pārliecību par pieteicēja dziļu un noturīgu saikni ar savu attiecību partneri, kas būtu loģiski sagaidāma, ievērojot viņu attiecību ilgstošo un ciešo raksturu.

Ne iesniegumā, ne sākotnējā intervijā pieteicējs attiecībā uz saviem patvēruma pieprasīšanas motīviem nav sniedzis kāda veida informāciju attiecībā uz Indijā pastāvošo apdraudējumu savas seksuālās orientācijas dēļ, atklājot šo faktu tikai patvēruma procedūras vēlākā posmā, proti, personiskās intervijas laikā, kas, tādējādi, vēl jo vairāk liek apšaubīt viņa norādīto apdraudējuma ticamību minētā iemesla dēļ.

Tāpat pieteicējs savos paskaidrojumos nav sniedzis informāciju, ka viņš būtu saskāries ar kādiem būtiskiem ierobežojumiem paust savu seksualitāti kopumā. Tādējādi, ievērojot, ka pieteicējs jau aptuveni piecus vai sešus gadus līdz pat izceļošanas brīdim turpināja brīvi uzturēt romantiskas un intīma rakstura attiecības ar savu partneri */pers. C/* un nav norādījis, ka viņš būtu saskāries ar kāda veida tiešu apdraudējumu šī iemesla dēļ, pārvaldes ieskatā, dzīvojot Indijā, pieteicējam būtu bijusi iespēja tās uzturēt arī tālāk.

No pieteicēja sniegtās informācijas izklāsta nav konstatējams arī tas, ka viņš savas seksuālās orientācijas dēļ Indijā būtu saskāries ar kāda veida diskrimināciju, kas būtu pielīdzināma vajāšanai. Uz to norāda apstāklis, ka pieteicējs ir sekmīgi ieguvis vidējo izglītību, kā arī tālāk turpinājis savu izglītību koledžā bakalaura studiju programmā un savos sniegtajos paskaidrojumos kopumā nav norādījis, ka būtu saskāries ar kādiem ierobežojumiem viņa seksuālās orientācijas dēļ, kas, piemēram, liegtu viņam kopumā iegūt vēlamo izglītību vai kļūtu par šķērsli viņam nākotnē iekārtoties darbā atbilstoši sev vēlamajai specialitātei.

[2.5] Ņemot vērā to, ka pārvaldes rīcībā nav informācija, ka pieteicējs Indijā būtu apsūdzēts kāda smaga nozieguma veikšanā, nav pamata uzskatīt, ka pieteicējam Indijā draudētu nāves soda piespriešana vai tā iespējama izpilde Patvēruma likuma 41.panta 1.punkta izpratnē.

[2.6] Nav pamata uzskatīt, ka pieteicēja gadījumā viņa dzīvība un veselība būtu apdraudēta, pastāvot smagam kaitējumam Patvēruma likuma 41.panta 2.punkta izpratnē. Proti, nav pamata uzskatīt, ka pieteicējs, atgriežoties Indijā, varētu būt pakļauts spīdzināšanai, necilvēcīgai vai pazemojošai attieksmei pret viņu vai viņa necilvēcīgai vai pazemojošai sodīšanai.

[2.7] Pārvaldes ieskatā ir apšaubāms, ka pieteicēja norādītais tēva konflikts ar biznesa partneriem un saistībā ar to pastāvošais ilgstošais apdraudējums pieteicējam arī viņa paša ieskatā bijis pietiekami nopietns, lai pieteicējs nekavējoties izceļotu no savas izcelsmes valsts. Norādāms, ka pieteicējs pēc tā, kad tēvs, 2021.gada decembrī saņēmis draudus, ieteica pieteicējam doties prom no valsts, izceļoja no Indijas tikai aptuveni divus gadus vēlāk, proti, 2023.gada 27.decembrī, un nav norādījis, ka šajā laikā posmā attiecībā pret tēvu vai pašu pieteicēju būtu veiktas kāda veida tālākas darbības, kas liecinātu par apņēmību īstenot izteiktos draudus pieteicēja norādīto iemeslu dēļ. Turklāt pieteicējs uzreiz pēc izceļošanas no Indijas uz AAE, jau pēc aptuveni 17 vai 18 dienām atgriezies izcelsmes valstī, turpināja uzturēties vēl aptuveni divus vai trīs mēnešus. Ievērojot minēto, pārvaldes ieskatā, pieteicēja norādītais apdraudējums Indijā ir kritiski vērtējams.

[2.8] Pārvalde secina, ka pieteicēja iesnieguma pamatā ir personiskās un ekonomiskās intereses, nevis pret viņu Indijā vērsti smaga kaitējuma draudi, un pieteicējs nav sniedzis informāciju, kas radītu pamatu uzskatīt, ka viņam, pēc atgriešanās Indijā, pastāv Patvēruma likuma 41.panta 2.punktā noteiktais smaga kaitējuma risks.

[2.9] Pieteicēja gadījumā nav konstatējams tāds atsevišķu elementu līmenis, kas liecinātu, ka atriežoties Indijā, Harjānas štatā, Pānīpatas apgabalā, ciemā */Nosaukums A/* varētu saskarties ar nopietna kaitējuma risku, līdz ar to nav pamata uzskatīt, ka pieteicēja dzīvība un veselība, atgriežoties Indijā, būtu apdraudēta Patvēruma likuma 41.panta 3.punkta izpratnē.

[3] Pieteicējs vērsās ar pieteikumu tiesā, apsvērumus nenorādot, savukārt pieteikuma papildinājumā pieteicējs atkārtoti norādījis apsvērumus par bailēm no vajāšanas izcelsmes valstī, kuri kopumā atbilst pieteicēja iesniegumā Valsts robežsardzei, sākotnējās aptaujas anketā un personiskajā intervijā jau minētajiem.

[4] Pārvalde paskaidrojumā pieteikumu lūdza noraidīt, atsaucoties uz pārsūdzētajā lēmumā norādīto argumentāciju.

[5] Tiesa, izvērtējusi lietas materiālus, atzīst, ka tie ir pietiekami lietas izspriešanai rakstveida procesā, tāpēc lieta saskaņā ar Patvēruma likuma 49.panta otro daļu tiek izskatīta rakstveida procesā.

Motīvu daļa

[6] Tiesa konstatē, ka lietā nepastāv strīds par to, ka pieteicējs ir trešās valsts – Indijas – pilsonis, kurš atrodas ārpus valsts, kuras valstspiederīgais viņš ir. Tāpat lietā nepastāv strīds par pieteicēja identitāti. Pieteicēja identitāte ir uzskatāma par pierādītu, pamatojoties uz pieteicēja uzrādīto Indijas pilsoņa identifikācijas kartes fotoattēlu (*lietas 40.lapa*). Strīds lietā pastāv par to, vai ir pamats pieteicējam piešķirt bēgļa vai alternatīvo statusu.

[7] Vispirms tiesa izvērtēs pieteicēja atbilstību bēgļa statusa piešķiršanas kritērijiem.

Patvēruma likuma 37.panta pirmā daļa noteic, ka uz bēgļa statusu var pretendēt trešās valsts valstspiederīgais, kas, pamatoti baidoties no vajāšanas sakarā ar viņa rasi, reliģiju, tautību, piederību pie noteiktas sociālās grupas vai viņa politiskajiem uzskatiem, atrodas ārpus valsts, kuras valstspiederīgais viņš ir, un nespēj vai šādu baiļu dēļ nevēlas pieņemt savas valstspiederības valsts aizsardzību, vai bezvalstnieks, kurš, būdams ārpus savas agrākās pastāvīgās dzīvesvietas valsts, tādu pašu iemeslu dēļ nespēj vai nevēlas tajā atgriezties un uz kuru neattiecas šā likuma 45.panta nosacījumi.

Patvēruma likuma 38.panta pirmā daļa paredz, ka par vajāšanu atzīstamas darbības, kas sava rakstura vai biežuma dēļ ir pietiekami smagas, lai radītu smagu cilvēka pamattiesību pārkāpumu, kā arī vairākas darbības, arī cilvēktiesību pārkāpumu kopums, kas ir pietiekami smags, lai ietekmētu indivīdu šā panta pirmās daļas 1. punktā minētajam veidam līdzīgā veidā. Šā likuma 39.panta pirmās daļas 4.punkts noteic, ka par piederību pie noteiktas sociālās grupas liecina atbilstība kādam no šādiem raksturojumiem: a) grupas dalībniekiem ir kopējas iedzimtas pazīmes vai kopēja izcelsme, ko nevar mainīt, vai viņiem ir kopējas pazīmes vai pārliecība, kas personas identitātei vai apziņai ir tik svarīga, ka personu nevar spiest no tās atteikties, un minētajai grupai attiecīgajā valstī ir īpatna identitāte, kuru apkārtējā sabiedrība uztver kā atšķirīgu, b) atkarībā no apstākļiem izcelsmes valstī par īpašu sociālo grupu tajā var uzskatīt tādu grupu, kuras galvenā kopējā pazīme ir konkrēta seksuālā orientācija.

Lai atzītu, ka personai ir tiesības uz bēgļa statusu, nepietiek, ka persona apgalvo, ka viņa baidās no vajāšanas. Šādām bailēm ir jābūt objektīvi pamatotām. Novērtējot, vai bailes ir objektīvi pamatotas, ir jāanalizē situācija valstī, no kuras persona bēg, kā arī jāvērtē pieteicēja sniegto paskaidrojumu ticamība (*UNHCR, Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status, Geneva, /Datums Q/, paragaphs 38, 42. Pieejams: https://www.unhcr.org/fr-fr/en/media/handbook-procedures-and-criteria-determining-refugee-status-under-1951-convention-and-1967*).

Patvēruma likuma 32.pants nosaka, ka katra patvēruma meklētāja iesniegumu izskata individuāli, objektīvi un taisnīgi, izmantojot precīzu un aktualizētu informāciju no dažādiem avotiem, piemēram, no Eiropas Patvēruma atbalsta biroja (turpmāk – EASO) un Apvienoto Nāciju Organizācijas (turpmāk – ANO) Augstā komisāra bēgļu lietās, un attiecīgām starptautiskām cilvēktiesību organizācijām, par vispārējo situāciju patvēruma meklētāja izcelsmes valstī un, ja nepieciešams, valstīs, caur kurām tas devies (pirmā daļa). Savukārt uz patvēruma meklētāja pamatotām bailēm no vajāšanas vai uz pamatotu iespējamību, ka viņš var ciest smagu kaitējumu, norāda fakts, ka patvēruma meklētājs jau bijis pakļauts vajāšanai vai smagam kaitējumam, vai tiešiem vajāšanas vai kaitējuma draudiem un ir pamatots iemesls uzskatīt, ka šāda vajāšana vai smags kaitējums var atkārtoties (piektā daļa).

Lai atzītu, ka personai ir tiesības uz bēgļa statusu, nepietiek, ka persona apgalvo, ka viņa baidās no vajāšanas. Šādām bailēm ir jābūt pamatotām. 1951.gada 28.jūlija Konvencijas par bēgļa statusu 1.panta „A" daļā ir norādīts, ka bailēm ir jābūt labi pamatotām. Lai arī bailes ir personas subjektīvas emocijas, bēgļa statusa iegūšanas kontekstā šīm bailēm ir jābūt arī objektīvi pamatotām. Novērtējot, vai bailes ir objektīvi pamatotas, ir jāanalizē situācija valstī, no kuras persona bēg. Lai atzītu, ka bailes no vajāšanas ir labi pamatotas, nav jābūt izslēgtām visām saprātīgām šaubām par to, ka vajāšana notiks. Kā pierādīšanas standarts šajās lietās nav izmantojams arī iespējamību pārsvars. Lai atzītu, ka bailes no vajāšanas ir labi pamatotas, varbūtībai, ka persona tiks vajāta, nav jābūt lielākai kā varbūtībai, ka vajāšana izraidīšanas gadījumā nenotiks. Bailes no vajāšanas ir labi pamatotas, ja šādām bailēm ir saprātīgs iemesls, ja pastāv saprātīga iespēja, ka persona tiks vajāta. Patvēruma meklētāja bailes no vajāšanas var tikt uzskatītas par pamatotām, ja, saprātīgi izvērtējot, var noteikt, ka personas uzturēšanās izcelsmes valstī ir kļuvusi nepanesama (*sk. UN High Commissioner for Refugees, Advisory Opinion by UNHCR on the Interpretation of the Refugee Definition, 23 December 2004, http://www.unhcr.org/refworld/docid/4551c0374.html*).

No minētajām tiesību normām izriet, ka, lai personai tiktu piešķirts bēgļa statuss, tiesai ir jākonstatē, ka vajāšana, no kuras persona baidās, ir saistīta ar šīs personas rasi, reliģiju, tautību, piederību pie noteiktas sociālās grupas vai viņas politiskajiem uzskatiem. Turklāt, lai atzītu, ka personai ir tiesības uz bēgļa statusu, nepietiek, ka persona apgalvo, ka viņa baidās no vajāšanas. Šādām bailēm ir jābūt pamatotām. Novērtējot, vai bailes ir objektīvi pamatotas, ir jāanalizē situācija valstī, no kuras persona bēg, kā arī jāvērtē pieteicēja sniegto paskaidrojumu ticamība.

[8] Tiesa konstatē, ka lietā ir strīds par to, vai pieteicējs pamatoti baidās no vajāšanas Indijā saistībā ar viņa piederību pie noteiktas sociālās grupas – homoseksuālām personām Indijā. Pieteicējs norādīja, ka nevar atgriezties Indijā, jo viņam esot izveidojušās tuvas attiecības ar savu draugu, savukārt pārvalde uzskata, ka pieteicēja norādītais par viņa homoseksualitāti ir kritiski vērtējams un bailes no vajāšanas šī iemesla arī nav pamatotas.

Atbilstoši nevalstiskās organizācijas LSVD (*Lesben– und Schwulenverband in Deutschland*) projekta "*Queer Refugees Germany*" ietvaros sniegtajai informācijai attiecībā uz LGBTQ+ personām, kuras tiek vajātas un kurām ir tiesības uz patvērumu Vācijā, norādīts, ka vajāšana šo personu kontekstā nozīmē izcelsmes valstī draudoša vardarbība, nāve, ieslodzījums vai cita veida necilvēcīga izturēšanās viņu seksuālās orientācijas un/vai dzimuma identitātes dēļ. Vajāšanas vai diskriminācijas raksturam vai biežumam jābūt tik ārkārtējam, lai tas būtu uzskatāms par nopietnu cilvēktiesību pārkāpumu. Ja vajātājs ir nevalstiska organizācija (privāta bruņotu personu grupa, kas darbojas kā paramilitārs spēks un ko parasti motivē politiska vai reliģiska ideoloģija, ģimene utt.), nevis valsts struktūra (policija, tiesu iestādes utt.), vajāšana ir pamats patvēruma piešķiršanai vienīgi tad, ja tiek sniegti pierādījumi, ka valsts nespēj vai nevēlas piedāvāt aizsardzību. Tas nozīmē, ka ģimenes locekļu vardarbība u draudi upurim dod tiesības uz patvērumu tikai tad, ja ir pamats konstatēt, ka šo personu neaizsargātu policija vai arī tai nav iespēju pārcelties uz citu valsts daļu (*sk. Queer Refugees Deutschland pieejams: https://queer-refugees.de/short-guide/*).

Atbilstoši ES Patvēruma aģentūras (*European Union Agency for Asylum (turpmāk – EUAA)*) izdotajam pētījumam „Pierādījumu un uzticamības novērtējums kopējās Eiropas patvēruma sistēmas kontekstā" (*pieejams: https://euaa.europa.eu/publications/judicial-analysis-evidence-and-credibility-context-common-european-asylum-system*) par patvēruma meklētāja stāsta uzticamības vērtējuma kritērijiem var būt: iekšējā un ārējā konsekvence, pietiekama detalizācijas pakāpe, ticamība (*minētā pētījuma 4.5.sadaļa*). Ar iekšējo konsekvenci jāsaprot patvēruma meklētāja sniegto faktu kopējā saturiskā saskaņotība un vienotība. Ārējā konsekvence, savukārt, nozīmē patvēruma meklētāja stāstītā atbilstību vispārīgi zināmajai informācijai, tostarp izcelsmes valsts informācijai un citiem lietā esošajiem pierādījumiem. Pieteicēja pamatstāstam būtu jābūt konsekventam visās patvēruma procedūras stadijās. Ir saprātīgi pieņemt, ka, ņemot vērā kultūras atšķirības vai patvēruma meklētāja personības iezīmes, daži patvēruma meklētāja stāsta aspekti var palikt neskaidri, tomēr tiem nevajadzētu mazināt pamatstāsta kopējo ticamību. Tomēr ir iespējama arī situācija, kad, izvērtējot dažādās patvēruma lietas izskatīšanas stadijās patvēruma meklētāja norādītos faktus, tiesai rodas pamats apšaubīt pieteicēja sniegto paskaidrojumu patiesumu. Piemēram, novēlota būtisku faktu atklāšana vai arī novēlota būtisku pierādījumu iesniegšana var negatīvi ietekmēt kopējo pamatstāsta ticamību, ja vien no pieteicēja puses netiek sniegti vērā ņemami paskaidrojumi, kuri izskaidro šādu vilcināšanos (*pētījuma 4.5.1. sadaļa*).

[9] Tiesa iepazinās publiski pieejamo informāciju saistībā ar LGBTQ+ grupas pārstāvju situāciju Indijā un konstatē, ka 2018.gadā Indijas Augstākā tiesa atcēla koloniālā laikmeta likumu, ar kuru par viendzimuma seksuālajiem sakariem bija paredzēts sods līdz pat desmit gadiem cietumā. Indijas Augstākā tiesa 2018.gada 6.septembra lietā *Navtej Singh Johar v. Union of India* noteica, ka Indijas konstitūcija aizliedz diskrimināciju seksuālās orientācijas dēļ. Šis lēmums tika uzskatīts par vēsturisku uzvaru cīņā par LGBTQ+ kopienas cilvēktiesībām, viendzimuma attiecības faktiski tika dekriminalizētas, atceļot Indijas Krimināl kodeksa 377. pantu. Tāpat Indijas Augstākā tiesa 2023.gada 17.oktobrī pasludinātajā spriedumā noteica, ka LGBTQ+ personām ir tiesības izvēlēties partneri, uzturēt kopdzīvi un baudīt fizisku un garīgu tuvību bez fiziskiem draudiem un piespiedu darbībām, bet valstij ir pienākums nodrošināt šo tiesību īstenošanu un veicināt šīs sociālās grupas diskriminācijas pārtraukšanu. Vienlaikus ir svarīgi akcentēt, ka Indijas Augstākā tiesa ar minēto spriedumu tomēr atturējās no viendzimuma laulību legalizēšanas (*sk. PBS News, India's Supreme Court declines to legalize same-sex marriage, saying it's up to Parliament, pieejams: https://www.pbs.org/newshour/world/indias-supreme-court-declines-to-legalize-same-sex-marriage-saying-its-up-to-parliament#:~:text=India's%20Supreme%20Court%20declines%20to,up%20to%20Parliament%20%7C%20PBS%20News , Supreme Court of India, Navtej Singh Johar v. Union Of India Ministry Of Law And ... on 6 September, 2018, pieejams: https://indiankanoon.org/doc/168671544/*).

Portāla "Equaldex" statistikas dati par LGBTQ+ personu tiesībām, kā arī par sabiedrības attieksmi pret šo sociālo grupu liecina, ka Indijā vienlīdzības indekss ir 59% no 100%. Tāpat apkopotie dati norāda uz to, ka vienaudžu starpā šis vienlīdzības indekss ir 69%, ģimenē 60%, darbavietā 61% un skolā 56% (*sk. Equaldex, LGBT Rights in India, pieejams: https://www.equaldex.com/region/india#:~:text=Censorship%20of%20LGBT%20issues%20in%20India%20is%20no%20censorship.&text=In%20India%2C%20there%20are%*

Vienlaikus ir svarīgi pieminēt, ka, neskatoties uz Indijas LGBTQ+ kopienas tiesiskā stāvokļa uzlabošanos pēdējo gadu laikā, joprojām aktuālas paliek ar LQBTQ+ kopienu saistītās sociālās stigmas un aizspriedumu pārvarēšana, kā arī vienlīdzības. LGBTQ+ kopiena joprojām gaida atzīšanu un taisnīgu risinājumu, jo šī sociālā grupa bieži saskaras ar dažādām ikdienas problēmām, kā piemēram, kurš var tikt iecelts par šīs personas "tuvāko personu", ja viens partneris tiek hospitalizēts; vai dzīvības apdrošināšanas polisei varētu pievienot partneri; vai geju laulībām varētu piešķirt juridisku atzīšanu (*sk. United Nations, India's LGBTQIA+ community notches legal wins but still faces societal hurdles to acceptance, equal rights. pieejams: https://news.un.org/en/story/2024/05/1149956*).

Ievērojot minēto, lai arī Indijas sabiedrībā joprojām pastāv aizspriedumi pret LGBTQ+ kopienu, nav konstatējami objektīvi šķēršļi, kas liegtu šis kopienas pārstāvim, tai skaitā arī pieteicējam, uzsākt kopdzīvi ar savu partneri, sevišķi ievērojot Indijas Augstākās tiesas 2023. gada 17.oktobra spriedumu attiecībā uz LGBTQ+ personu tiesībām, kas, tostarp, iekļauj tiesības brīvi izvēlēties partneri, uzturēt kopdzīvi un baudīt fizisku un garīgu tuvību bez fiziskiem draudiem un piespiedu darbībām. Tāpat, gadījumā, ja pieteicējs saskartos ar kāda veida negatīvu attieksmi no saviem ģimenes locekļiem vai sabiedrības kopumā, viņiem, tostarp pastāvētu iespēja saņemt savas izcelsmes valsts tiesībsargājošo iestāžu aizsardzību.

[10] Iepazīstoties ar patvēruma lietas materiāliem, tostarp pieteikumu tiesai, pieteicēja sākotnējo iesniegumu, sākotnējās aptaujas anketu, personisko interviju un pārējiem lietā esošajiem materiāliem, tiesa secina, ka fakts, ka pieteicējs ilgterminā, proti, vismaz aptuveni piecus vai sešus gadus esot spējis uzturēt romantiskas attiecības ar */pers. C/*, tostarp intīma rakstura, un nedz iesniegumā, nedz sākotnējā intervijā attiecībā uz saviem patvēruma pieprasīšanas motīviem nav sniedzis informāciju attiecībā uz Indijā pastāvošo apdraudējumu savas seksuālās orientācijas dēļ, atklājot šo faktu tikai patvēruma procedūras vēlākā posmā, proti, personiskās intervijas laikā, liek apšaubīt

viņa norādīto iespējamo apdraudējumu ticamību Indijā. Pieteicējs ir sniedzis tikai virspusēja rakstura ziņas, pamatā norādot tikai uz minēto attiecību intīmo pusi. Pieteicēja sniegtā informācija nerada pārliecību par viņa dziļo un noturīgo saikni ar savu attiecību partneri, kas būtu loģiski sagaidāma, ievērojot viņu attiecību ilgstošo un ciešo raksturu, līdz ar to nav konstatējams tādu individuālo apstākļu kopumu, kas ļautu secināt, ka pieteicējs būtu saskāries ar vajāšanu izcelsmes valstī savas seksuālās orientācijas dēļ. Pieteicēja norādītais apdraudējums saistībā ar viņa piederību LGBT kopienai kā homoseksuāli orientētai personai Indijā nav objektīvi pamatots.

[11] Tādējādi nav pamata konstatēt, ka pieteicējam Indijā draud vajāšana saistībā ar viņa rasi, reliģiju, tautību, piederību noteiktai sociālajai grupai vai politisko viedokli. Līdz ar to nav pamata pieteicējam piešķirt bēgļa statusu un pieteikums daļā par bēgļa statusa piešķiršanu ir noraidāms.

[12] Pieteicējs arī lūdzis piešķirt viņam alternatīvo statusu. Līdz ar to tiesai jāizvērtē, vai pastāv priekšnoteikumi šāda statusa piešķiršanai.

Saskaņā ar Patvēruma likuma 40.panta pirmo daļu uz alternatīvo statusu var pretendēt trešās valsts valstspiederīgais, ja ir pamats uzskatīt, ka viņš pēc atgriešanās savā izcelsmes valstī varētu tikt pakļauts smagam kaitējumam un šā iemesla dēļ nespēj vai nevēlas pieņemt minētās valsts aizsardzību. Patvēruma likuma 41.pants skaidro, ka smags kaitējums šā likuma izpratnē ir: 1) nāves soda piespriešana patvēruma meklētājam vai tā izpilde; 2) patvēruma meklētāja spīdzināšana, necilvēcīga vai pazemojoša attieksme pret viņu vai viņa necilvēcīga vai pazemojoša sodīšana; 3) smagi un individuāli draudi civiliedzīvotāja dzīvībai vai veselībai plaši izplatītas vardarbības dēļ starptautisku vai iekšēju bruņotu konfliktu gadījumā.

[13] Izskatāmajā gadījumā turpmāk norādīto apsvērumu dēļ tiesa nekonstatē tiesisku pamatu alternatīvā statusa piešķiršanai.

Izvērtējot pieteicēja iesnieguma atbilstību Patvēruma likuma 41.panta 1.punktā minētajam smaga kaitējuma kritērijam, tiesa konstatē, ka pieteicējs nav norādījis, ka Indijā viņam draudētu nāvessoda piespriešana vai tā izpilde.

Pārvalde pārsūdzētajā lēmumā norādīja, ka Indija ir viena no 56 valstīm, kas saglabā nāvessodu. Pakāršana un nošaušana ir divi nāvessoda izpildes veidi Indijā. Noziegumi, par kuriem Indijā var sodīt ar nāvi, ir slepkavība sevišķi pastiprinošos apstākļos, citi nodarījumi, kas beidzas ar nāvi; ar terorismu saistīti noziegumi, kas beidzas ar nāvi; ar terorismu saistīti gadījumi, kas neizraisa nāvi; izvarošana, kas neizraisa nāvi; nolaupīšana, kas neizraisa nāvi; narkotiku tirdzniecība, kas neizraisa nāvi; valsts nodevība, spiegošana un militāri nodarījumi, kas neizraisa nāvi. Kopš 2000.gada Indija ir izpildījusi astoņus nāvessodus, pēdējo no tiem – 2020.gada 20.martā četriem notiesātajiem par *Jyoti Singh* grupveida izvarošanu un slepkavību 2012.gada decembrī (*sk. 'Rarest of rare' — history of death penalty in India and crimes that call for hanging, pieejams: https://theprint.in/theprint-essential/rarest-of-rare-history-of-death-penalty-in-india-and-crimes-that-call-for-hanging/383658/ ; 404 prisoners are on death row in India, with Uttar Pradesh leading the list, pieejams: https://scroll.in/article/985918/404-prisoners-are-on-death-row-in-india-with-uttar-pradesh-leading-the-list*).

Tiesa piekrīt pārvaldes pārsūdzētajā lēmumā secinātajam, ka, ņemot vērā to, ka pieteicējs nav apsūdzēts par minētajiem noziegumiem, nav pamata uzskatīt, ka viņam Indijā draudētu nāves soda piespriešana vai tā iespējama izpilde Patvēruma likuma 41.panta 1.punkta izpratnē.

[14] Lai pārbaudītu Patvēruma likuma 41.panta 2.punktā minēto apstākļu pastāvēšanu, tiesai jāvērtē, vai ir pamats uzskatīt, ka pieteicējs, atgriežoties savā izcelsmes valstī, varētu tikt pakļauts spīdzināšanai, necilvēcīgai vai pazemojošai attieksmei pret viņu vai viņa necilvēcīgai vai pazemojošai sodīšanai.

Tiesa norāda, ka saskaņā ar Patvēruma likuma 42.panta 3.punktu privātpersona var tikt uzskatīta par vajātāju vai smaga kaitējuma nodarītāju vienīgi tad, ja ir iespējams pierādīt, ka izcelsmes valsts, tās partijas vai organizācijas nav spējīgas vai nevēlas nodrošināt aizsardzību pret vajāšanu vai smagu kaitējumu.

Pieteicējs norādījis, ka Indijā viņam un visai viņa ģimenei draudot briesmas. Pieteicēja tēvs kopā ar vēl 3 personām iegādājās zemes īpašumu, kuru pēc zemes gabala vērtības pieauguma šīs 3 personas pārdeva, atstājot bez atlīdzības pieteicēja tēvu, kurš teica, ka par šo situāciju iesniegs sūdzību policijā. 2020.gadā minētās 3 personas šāva uz pieteicēja tēvu brīdī, kad viņš atradās savā automašīnā. Pieteicēja tēvam 2021.gada decembrī piezvanīja */Nosaukums B/* (/Nosaukums B/) politiskās partijas kandidāts */pers. B/* un draudēja tēvam, lai viņš atstāj savu zemes daļu partneriem, pretējā gadījumā draudot nogalināt tēvu un viņa ģimeni, tostarp pieteicēju un viņa māsu. (*lietas 27. – 28.lapa*) Papildus paskaidrojumā pieteicējs atkārtoti norādījis apsvērumus par bailēm no vajāšanas izcelsmes valstī, kuri sasaucas ar pieteicēja iesniegumā Valsts robežsardzei, sākotnējās aptaujas anketā un personiskajā intervijā jau minētajiem. Papildus norāda, ka */pers. B/* ir ļoti ietekmīga persona Indijā un viņam ir daudz paziņu un lielie ,,sakari" visās valsts struktūrās, līdz ar to pieteicēja tēvam nav nekādu izredžu saņemt tiesībsargājošo iestāžu palīdzību (*lietas 66.lapa*).

Pieteicēja raksturotais tēva konflikts pēc būtības ir uzskatāms par sadzīvisku, personīgu konfliktu. No lietas materiāliem neizriet, ka tā rezultātā pieteicējs varētu būt ticis pakļauts diskriminējošiem tiesiskiem vai administratīviem pasākumiem vai arī viņam būtu izvirzītas diskriminējošas apsūdzības vai nesamērīgs sods. Pieteicēja norādītais */pers. B/* nav uzskatāms par vajātāju vai smaga kaitējuma nodarītāju Patvēruma likuma izpratnē.

Tāpat pieteicējs nav sniedzis skaidrojumu, kas objektīvi liecinātu par to, ka Indija nav spējīga vai nevēlas nodrošināt viņam nepieciešamo aizsardzību. Publiski pieejamajā informācijā nav rodams apstiprinājums tam, ka Indija nebūtu spējīga nodrošināt saviem pilsoņiem nepieciešamo tiesībsargājošo iestāžu aizsardzību vismaz pamata līmenī (*piemēram, Freedom in the World 2024. India, pieejams: https://freedomhouse.org/country/india/freedom-world/2024*).

Tiesas apskatītajos informācijas avotos pieejamā informācija liecina par to, ka Indijā ir izplatīts uzskats par policijas korumpētību, kā rezultātā tai nevarot uzticēties. Tiek ziņots par atsevišķiem gadījumiem, kad policisti tiek iesaistīti noziegumā vai uzpirkti. Tāpat tiek ziņots par gadījumiem, kad noziegumu upuri nevēršas policijā, jo baidās no vajāšanas un draudiem, savukārt noziegumu aculiecinieki, izvairās iesaistīties tiesas procesā, kas ir lēns, neērts un neefektīvs. Šādi atgadījumi ir mazinājuši sabiedrības uzticību policijas darbam (*sk. OSAC, India Country Security Report, 10/4/2024, pieejams: OSAC, India Country Security Report, 10/4/2024, pieejams: https://www.osac.gov/Content/Report/f9ced08b-e66e-4b2b-b072-1dc1ee841504*). Tomēr kopumā tiesai pieejamie izcelsmes valsts informācijas avoti neliecina par to, ka Indija nebūtu spējīga nodrošināt saviem pilsoņiem nepieciešamo tiesībsargājošo iestāžu aizsardzību vismaz pamata līmenī *(sk., piemēram, Freedom in the World: India, pieejams: https://freedomhouse.org/country/india/freedom-world/2025; sk. U.S. Department of State, 2022 Country Reports on Human Rights Practices: India, pieejams: https://www.state.gov/reports/2023-country-reports-on-human-rights-practices/india/*). Pieteicēja pārliecība par Indijas varas iestāžu nespēju viņam palīdzēt nav uzskatāmi par pierādījumiem, kuri liecinātu par tiesībsargājošo iestāžu diskriminējošo attieksmi pret pieteicēju.

Turklāt no lietas materiāliem konstatējams, ka pieteicēja ģimene turpina dzīvot Indijā, nesaskaroties ar smaga kaitējuma draudiem. Personiskajā intervijā pieteicējs norādīja, ka vecāki pēc 2021.gada decembrī saņemtajiem draudiem devušies ciemos uz pilsētu Haridvāra, kas atrodas citā štatā, un uzturējušies tur 11 vai 12 dienas, taču šobrīd tie turpina dzīvot savā pastāvīgajā dzīvesvietā Indijā, ciemā */Nosaukums A/*. Pretēji pieteicēja sniegtajām ziņām par draudiem, kas izteikti arī māsai, viņa joprojām turpina uzturēties Indijā.

Ievērojot minēto, tiesa nav guvusi pārliecību, ka pēc atgriešanās Indijā pieteicējam draud spīdzināšana, necilvēcīga vai pazemojoša attieksme pret viņu vai viņa necilvēcīga vai pazemojoša sodīšana Patvēruma likuma 41. panta 2. punkta izpratnē.

[15] Izvērtējot tiesai publiski pieejamos ziņojumus par drošības situāciju Indijā, tiesa pievienojas pārvaldes viedoklim, ka nav pamata konstatēt, ka Indijā, tai skaitā arī Harjānas štatā, Pānīpatas apgabalā, kas ir uzskatāms par pieteicēja dzīvesvietu viņa mītnes zemē, notiktu starptautiski vai iekšēji bruņoti konflikti, kas radītu smagus un individuālus draudus civiliedzīvotāju dzīvībai un veselībai plaši izplatītas vardarbības dēļ (*Human Rights Watch, India, Events of 2024, pieejams:https://www.hrw.org/world-report/2025/country-chapters/india*).

Pārvalde pārsūdzētajā lēmumā atsaucās uz Kanādas valdības brīdinājumu par teroristu uzbrukumu draudiem Indijā, uzsverot, ka tūristiem ir ieteicams izvairīties no: ceļojumiem uz Indijas ziemeļaustrumu daļu (Asamas, Manipuras štatiem) saistībā ar terorisma un nemieru riskiem; jebkādas ceļošanas uz Džammu un Kašmīras savienības teritoriju saistībā ar neparedzamo drošības situāciju (terorisma draudi, kaujinieciskums, pilsoņu nemieri un nolaupīšana); jebkādas ceļošanas uz apgabaliem 10 km attālumā no robežas ar Pakistānu neparedzamas drošības situācijas, kājnieku mīnu un nesprāgušas munīcijas dēļ uz Gudžarātas, Pendžābas, Rādžastānas štatiem (*sk. Government of Canada: India travel advice, Risk Levels, pieejams: https://travel.gc.ca/destinations/india*). Pieteicēja dzīvesvieta neatrodas 10 km attālumā no robežas ar Pakistānu, tāpēc var

uzskatīt, ka Harjānas štatā, Pānīpatas apgabalā, ciemā */Nosaukums A/* pieteicējs nesaskartos ar kādiem drošības riskiem. Iepriekš apkopotā informācija liecina par relatīvi stabilu drošības situāciju pieteicēja norādītajā dzīvesvietā Harjānas štatā. Tiesai nav pamata šos pārvaldes secinājumus apšaubīt.

Attiecībā uz aktuālo drošības situāciju, tiesai pieejamie izcelsmes valsts informācijas avoti liecina, ka drošības pasākumi Harjānas štatā tika pastiprināti pirms 2024. gada 5. oktobrī notikušajām vēlēšanām, to ietvaros Harjānā tika izvietotas 225 paramilitāras vienības un 60 000 apsardzes darbinieku, tostarp 11 000 policijas speciālās vienības darbinieku. Tomēr ievērojami drošības incidenti vēlēšanu laikā netika konstatēti (*sk. Haryana elections: 225 paramilitary companies, 60,000 security personnel deployed to tighten security, pieejams: https://economictimes.indiatimes.com ; Haryana Assembly Elections 2024, pieejams: https://www.indiatoday.in/elections/assembly/haryana*). Kopumā aktuālā informācija par notikumiem Harjānā un arī vispār Indijā neliecina par tur notiekošiem ievērojamiem starptautiskiem vai iekšējiem bruņotiem konfliktiem, kas radītu smagus un individuālos draudus civiliedzīvotāju dzīvībai un veselībai plaši izplatītas vardarbības dēļ (*sk. Indijas Republika, https://www.mfa.gov.lv/lv/indija-celojumu-bridinajumi, India, pieejams: https://www.gov.uk/foreign-travel-advice/india/safety-and-security*). Ievērojot minēto, tiesa pievienojas pārvaldes viedoklim, ka nav pamata konstatēt, ka Indijā, tai skaitā arī Harjānas apgabalā, kurš ir uzskatāms par pieteicēja ģimenes dzīvesvietu viņa mītnes zemē, notiktu starptautiski vai iekšēji bruņoti konflikti, kas radītu smagus un individuālus draudus civiliedzīvotāju dzīvībai un veselībai plaši izplatītas vardarbības dēļ (*sk. piem. Human Rights Watch, India, Events of 2024, pieejams:https://www.hrw.org/world-report/2025/country-chapters/india*).

No lietas materiāliem izriet, ka pieteicējs nav norādījis ne uz kāda veida drošības problēmām, nedz attiecībā uz sevi, nedz citiem ģimenes locekļiem saistībā ar bruņotu konfliktu Patvēruma likuma 41.panta 3.punkta izpratnē. Līdz ar to nav konstatējams, ka, atgriežoties Harjānā, pieteicējs varētu saskarties ar nopietna kaitējuma risku, tādējādi tiesai nav pamata uzskatīt, ka pieteicējam Indijā varētu tikt nodarīts smags un individuāls apdraudējums viņa dzīvībai vai veselībai iekšēju vai starptautisku bruņotu konfliktu rezultātā Patvēruma likuma 41. panta 3. punkta izpratnē.

Tiesa neizslēdz iespēju, ka pēc atgriešanās Indijā pieteicējs, iespējams, varētu saskarties ar sākotnējām grūtībām atrast darbu un nodrošināt sev iztiku. Taču, ņemot vērā to, ka pieteicējs ir jauns, vesels cilvēks darbaspējīgā vecumā, kas Indijā ir dzimis un uzaudzis, tātad pārzina vietējās tradīcijas un arī vietējo valodu, tiesa nesaskata apstākļus, kas pieteicējam liegtu nodrošināt sev eksistenci. Turklāt Indijā joprojām dzīvo pieteicēja ģimene. Tas nozīmē, ka pieteicējam dzimtenē dzīvo radinieki, kas var sniegt nepieciešamo sākotnējo atbalstu. Līdz ar to pieteicējam nav objektīvu šķēršļu atgriezties uz dzīvi Indijā.

[16] Apkopojot visu iepriekš norādīto, tiesa nekonstatē priekšnoteikumus pieteicējam labvēlīga administratīvā akta izdošanai. Līdz ar to pārsūdzētais lēmums ir atzīstams par tiesisku un pamatotu, bet pieteicēja pieteikums ir noraidāms.

[17] Augstākās tiesas judikatūrā atzīts, ka tiesai nav pienākuma detalizēti atrunāt jebkuru argumentu. Tiesai ir atļauts izvērtēt argumentus, kurus tā uzskata par nozīmīgiem no tiesību viedokļa (*sk. Augstākās tiesas 2010.gada 11.marta sprieduma lietā Nr.SKA–66/2010 14.punktu, 2012.gada 21.februāra rīcības sēdes lēmuma lietā Nr.SKA–186/2012 10.punktu*). Līdz ar to tiesa nesniedz detalizētu novērtējumu katram pieteicēja norādītajam argumentam un apsvērumam, bet gan lietā būtiskākajiem.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīva procesa likuma 246.–251.pantu, 254.pantu un Patvēruma likuma 49.panta pirmās daļas 4.punktu un sesto daļu, tiesa

nosprieda

noraidīt /pers. A/ (*/pers. A/*), pieteikumu par labvēlīga administratīvā akta izdošanu par bēgļa vai alternatīvā statusa piešķiršanu Latvijas Republikā.

Spriedums ir galīgs un nav pārsūdzams.

Tiesnese L.Biksiniece-Martinova